U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Zavrtálkové a soudkyň JUDr. Evy Placzkové a JUDr. Kristiny Žídkové v právní věci žalobce **Ladislava T.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupeného Mgr. Robertem Němcem, LL.M., advokátem se sídlem v Praze 1, Jáchymova 2, proti žalovanému : **Societé Air France**, se sídlem na adrese Rue de Paris, 93 290 Roissy CDG Cedex, Tremblay en France, Francouzská republika, **o náhradu škody za zrušený let**, k odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 15.2.2016, č.j. 23C 228/2015-47,

t a k t o :

I. Usnesení okresního soudu **v odstavci I.** výroku **se mění** tak, že **řízení se nezastavuje**.

II. V odstavci II. výroku se usnesení okresního soudu **ruší** a věc **se vrací** ve stejném rozsahu okresnímu soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením okresní soud řízení zastavil a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů prvostupňového řízení.

Proti usnesení podal **žalobce** včasné odvolání. V jeho rámci rekapituloval závěry okresního soudu a vyjadřoval nesouhlas s výrokem o zastavení řízení. Současně se žalobou totiž okresnímu soudu doručil listinné důkazy, mimo jiné rezervaci letenky ze dne 11.9.2013. Z listiny je zřejmé, že žalobce byl držitelem platné rezervace na let č.

AF 1986 z Paříže do Prahy dne 18.9.2013 ve 14.55 hod. (navazující na žalobcem rovněž rezervovaný let č. AF 337 z Bostonu do Paříže dne 17.9.2013). Místem příletu žalobce byla tedy Praha, Letiště Václava Havla. K doplnění tvrzení dokládajících „pravomoc“ českých soudů žalobce nebyl okresním soudem vyzván, avšak rozhodující skutečnosti plynuly z připojených listinných důkazů. Odvolatel poukazoval na judikaturu Soudního dvora Evropské unie a připustil, že místně příslušným okresním soudem je Obvodní soud pro Prahu 6, v jehož obvodu se nachází cílové místo určení žalobcova posledního letu. Jmenovanému soudu má být věc Okresním soudem v Ostravě jako soudu místně příslušnému případně postoupena. Obsahem odvolání usiloval patrně o změnu usnesení tak, že řízení nebude zastaveno.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení a řízení, které mu předcházelo, postupem podle § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř., se závěrem, že odvolání je důvodné.

Podle **§ 103 o.s.ř.** kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Podle **§ 104 odst. 1 věta první o.s.ř.** jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.

Podle **§ 104 odst. 2 věta první o.s.ř.** jde-li o nedostatek podmínky řízení, který lze odstranit, učiní soud k tomu vhodná opatření.

Okresní soud se v rámci zjišťování existence podmínek, za nichž lze rozhodnout o věci samé (§ 103 o.s.ř.), zabýval přiléhavě otázkou, zda je v této věci s mezinárodním prvkem (žalovaný je právnickou osobou se sídlem ve Francii) dána mezinárodní příslušnost českých soudů. Se závěrem, že uvedená podmínka splněna nebyla, krajský soud nesouhlasí.

Bez ohledu na to, jaké právní argumenty žalobce v žalobě uvedl na podporu závěru, že věc má být projednána a rozhodnuta českým soudem, je rozhodující:

Právní vztah mezi účastníky je vztahem, na který dopadá **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11.2.2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91**, neboť oba účastníci mají sídlo/bydliště na území členských států Evropské unie. Cit. nařízení se ovšem problematikou mezinárodní příslušností soudů ve sporech řešených podle tam stanovených pravidel nezabývá, a je proto nutno ji řešit podle příslušných ustanovení **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12.12.2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech,** účinného od 10.1.2015. Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ke stejnému datu pozbylo účinnost, a jeho aplikace okresním soudem nebyla přiléhavá.

Vztah mezi účastníky je vztahem ze spotřebitelské smlouvy. Článek 17 odst. 3. Nařízení č. 1215/2012 ovšem použití oddílu 4 o příslušnosti u spotřebitelských smluv v případech, kdy jde o smlouvy přepravní, vylučuje (s výjimkou případu, kdy smlouva poskytuje kombinaci dopravy a ubytování zahrnutou v ceně, o který v projednávané věci nejde).

Podle **článku 7 Nařízení č. 1215/2012** osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována:

1. a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, **u soudu místa, kde závazek, o nějž se jedná,** byl nebo **měl být splněn;**

b) pro účely tohoto ustanovení a pokud nebylo dohodnuto jinak, je místem plnění zmíněného závazku :

- v případě poskytování služeb **místo** na území členského státu, **kde služby podle smlouvy** byly nebo **měly být poskytnuty.**

Při určování vzdálenosti, která je rozhodující pro určení výše paušální náhrady podle článku 7 odst. 1 Nařízení č. 261/2004, vychází se „**z posledního místa určení**, kam cestující v důsledku odepření nástupu na palubu nebo zpoždění přiletí později než v plánovaném čase“. Takto označené místo je ve smyslu článku 7 odst. 1 písm. b) Nařízení č. 1215/2012 místem, kde služby měly být poskytnuty.

Formulářovou žalobou podanou v intencích Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11.7.2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, podanou u okresního soudu dne 27.8.2015 žalobce po žalovaném žádal zaplacení částky 600 EUR s přísl. s odůvodněním, že byl držitelem platné rezervace na let č. AF 337 z Bostonu do Paříže, který se měl uskutečnit dne 17.9.2013 v 18.10 hod., avšak byl zrušen. Podle příslušného ustanovení Nařízení č. 261/2004 proto žalobci vznikl proti žalovanému jako společnosti provozující leteckou dopravu nárok na náhradu škody ve výši žalované částky. Na žalobcovu výzvu k jejímu splnění ze dne 22.11.2013 zaslanou faxem žalovaný nereagoval.

K žalobě žalobce připojil listinu prokazující rezervaci letenky vystavenou k objednávce žalobce mimo jiné pro návrat z Bostonu v USA s odletem dne 17.9.2013 do Paříže a s následujícím letem z Paříže dne 18.9.2013 ve 14.55 hod. do Prahy na Letiště Václava Havla; přílet byl stanoven na 18.9.2013 v 16.40 hod. Z obsahu zmíněné listiny je tedy evidentní, že **žalovaný měl poskytnout žalobci služby na území České republiky, neboť ta je tzv. posledním místem určení.** Ze spisu přitom neplyne, že chybí některá z dalších podmínek, bez níž nelze o věci meritorně rozhodnout.

Soudy České republiky jsou proto podle článku 7 odst. 1 písm. b) Nařízení č. 1215/2012 **mezinárodně příslušné k projednání a rozhodnutí dané věci.**

Otázku místní příslušnosti může Okresní soud v Ostravě, u nějž bylo řízení zahájeno, řešit po vrácení spisu. Nedostatek místní příslušnosti ovšem není

neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, a není proto důvodem k jeho zastavení.

S těmito závěry krajský soud usnesení okresního soudu **v odstavci I.** výroku podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. **změnil** tak, že řízení se nezastavuje.

Podle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř., za jeho analogického použití, bylo usnesení okresního soudu **v odstavci II.** výroku **zrušeno** a dle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. věc byla ve stejném rozsahu **vrácena** okresnímu soudu k dalšímu řízení. V něm bude o nákladech mezi účastníky rozhodnuto podle pravidla dle § 151 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř. v rozhodnutí, jímž se řízení končí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **je možno podat dovolání** pouze z důvodů uvedených v § 237 o.s.ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodoval v I. stupni. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat dle § 239 o.s.ř. jen dovolací soud.

V Ostravě dne 27.7.2016

Za správnost vyhotovení:
Renáta Poláchová

JUDr. Eva Zavrtálková v.r.
předsedkyně senátu